TORAH OHR • PARSHAS VAYEITZEI • MAAMAR 3

וללבן שתי בנות וגו׳

Et Lavan avait deux filles

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com
LA PARACHA 'HASSIDIQUE
likuteitorah.com/fr/torah-ohr/vayeitzei/3/

1 וללבן שתי בנות וגו׳. הנה לאה ורחל הם אותיות המחשבה ואותיות הדבור. שהם עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא (עיין לקמן בד״ה בכ״ה בכסליו בפי׳ ושם ה׳ קטנה רחל)

«Et Lavan avait deux filles», etc. Or, Leah et Rachel sont les lettres de la pensée et les lettres de la parole, qui correspondent au monde caché (alma de'iskasya) et au monde révélé (alma de'isgalya). (Voir plus bas, dans le discours commençant par «Le vingt-cinquième jour de Kislev», dans l'explication de «et le nom de la plus jeune (haketanah) était Rachel», [à lire comme] «le petit hé (hei ketanah)»: Rachel.)

וזהו ענין בארצות החיים. ב׳ ארצות. שבזמן שבהמ״ק [שבית המקדש] היה קיים היו שני הבחינות מאירים באר״י [בארץ ישראל].

Voilà le sens de «dans les terres des vivants»: deux terres. Car, tant que le Saint Temple existait, les deux niveaux brillaient dans la Terre d'Israël.

והעיקר היה בחי׳ רחל (שנקראת עקרת הבית) כי המחשבה מתלבשת בתוך הדבור והדבור היה מתגלה.

Et le niveau principal était celui de Rachel (qui est appelée akeres habayis, «le pilier de la maison»), car la pensée s'enveloppe dans la parole, et la parole était révélée.

ולפי שרחל שהוא בחי׳ הדבור הוא עלמא דאתגליא לכך היה אז באר״י [בארץ ישראל] גילוי אלקותו ית׳ שהיו חכמים גדולים בעלי רוה״ק [רוח הקודש] ונביאים (וכמו שפרש״י [שפירש רש״י / שפירוש רש״י] גבי יונה ויחזקאל שאין הנבואה שורה אלא באר״י [בארץ ישראל])

Et puisque Rachel, qui est le niveau de la parole, est le monde révélé, il y avait alors dans la Terre d'Israël une révélation de Sa divinité, béni soit-Il: il y avait de grands sages possédant l'esprit saint, et des prophètes (comme Rashi l'explique au sujet de Yonah et Yechezkel: la prophétie ne repose que dans la Terre d'Israël).

ובפרט בהמ״ק [בית המקדש] והשראת השכינה בקה״ק [בקדש הקדשים] ואורים ותומים ועבודת הקרבנות שהי׳ [שהיה] יורד אש שלמעלה. משא״כ אחר חורבן בהמ״ק [בית המקדש] שגלו ישראל וגלתה עמהם השכינה.

Et tout particulièrement, il y avait le Saint Temple, la résidence de la Chekhina dans le Saint des Saints, les Urim et Tumim, ainsi que le service des offrandes, lorsque le feu d'en haut descendait. Il n'en est pas ainsi après la destruction du Saint Temple, lorsque les enfants d'Israël partirent en exil et que la Chekhina partit en exil avec eux.

שהיא בחי׳ רחל שהיא בבחי׳ גלות בע׳ שרי׳ [בשבעים] ואינה מאירה כלל מערך הגלוי שהיתה מאירה בזמן הבית שהי׳ [שהיה] הדבור מתגלה משא״כ עכשיו כתיב כרחל לפני גוזזי׳ נאלמה.

[La Chekhina] est le niveau de Rachel, qui se trouve en état d'exil parmi les soixante-dix princes et ne brille nullement en comparaison de la révélation dont elle brillait à l'époque du Temple, lorsque la parole était révélée ; tandis qu'à présent, il est écrit : « Comme une brebis [rachel] devant ceux qui la tondent, elle se tait. »

והעבודה היא בדרך בירורים כו׳ (וכמ״ש ע״פ במדבר סיני) ומ״מ נשאר מאיר באי״י [בארץ ישראל] בחי׳ לאה והיא מדרגה יותר גבוה מבחי׳ רחל וכמשל המחשבה שהיא רוחניות ונעלית מן הדבור

Et le service divin consiste à procéder par raffinement (birourim), etc. (comme cela est expliqué à propos de « Dans le désert du Sinaï »). Néanmoins, le niveau de Leah continue de briller dans la Terre d'Israël, et il est supérieur à celui de Rachel, comme dans l'analogie de la pensée, qui est spirituelle et plus élevée que la parole.

(שהיא אינה בגלות כי רחל נק׳ מ״ם פתוחה שיש ממנה פתח ומבוא ליניקת החיצונים בזמן הגלות משא״כ מבחי׳ מ״ם סתומה. ושם הוא שרש לאה עיין בזהר ר״פ תרומה דף קכ״ו ב׳ ודף קכ״ז)

(Car Leah n'est pas en exil : Rachel est appelée la mem ouverte, dont l'ouverture donne accès aux forces extérieures, qui peuvent s'en nourrir durant l'exil ; il n'en est pas ainsi du niveau de la mem fermée, où se trouve la racine de Leah. Voir le Zohar, au début de la Parshas Terumah, page 126b et page 127.)

אך לפי שהוא עלמא דאתכסיא והעלם לכך אין הגילוי אלקות עכשיו באי״י [בארץ ישראל] מערך הגילוי שהי׳ [שהיה] בזמן בהמ״ק [בית המקדש] קיים.

Mais puisque c'est le monde caché, le monde de la dissimulation, la révélation de la divinité en Terre d'Israël aujourd'hui n'est donc pas comparable à celle qui avait lieu lorsque le Saint Temple était debout.

ומ״מ הצדיקים הגדולים אשר בארץ יכולים להשיג עכשיו באי״י [בארץ ישראל] השגות עליונות יותר אפי׳ [אפילו] ממה שהשיגו צדיקים כמותם בזמן הבית (מאחר שההשגה היא בבחי׳ מחשבה עליונה כמו שהיא עדיין למעלה מהתלבשות בעולם הדבור)

Néanmoins, les grands tsadikim qui se trouvent dans le Pays peuvent désormais y atteindre des perceptions supérieures même à celles auxquelles des tsadikim de leur stature étaient parvenus à l'époque du Temple (car cette perception relève du niveau de la pensée supérieure, telle qu'elle est encore au-dessus de son habillement dans le monde de la parole).

וכמו האר״י [האלקי רבי יצחק] ז״ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] שהשיג השגות עצומות מה שלא השיגו צדיקים גדולים בדורות הקדמונים.

Il en fut ainsi pour l'Arizal, qui atteignit des perceptions extraordinaires auxquelles les grands tsadikim des générations antérieures n'étaient pas parvenus.

ולהבין מ״ש כי שנואה לאה כו׳. הרי יעקב השיג ודאי בעלמ׳ [בעלמא] דאתכסי׳.

Mais, pour comprendre ce qui est écrit : «car Leah était haïe», etc. : Yaakov a pourtant certainement appréhendé le monde caché !

אך הענין כי יעקב נק׳ בריח התיכון המבריח מן הקצה אל הקצה. פי׳ שהוא הממשיך אור א״ס ב״ה מן הקצה עליונה (היינו הקו הבוקע החלל כמ״ש במ״א) מבחי׳ כתר למטה ולכן נאמר בו תוספת וי״ו ואלקי יעקב.

Mais voici l'explication : Yaakov est appelé «la barre centrale, qui s'étend d'une extrémité à l'autre». Autrement dit, c'est lui qui fait descendre la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, depuis l'extrémité supérieure — c'est-à-dire le kav (ligne de lumière) qui transperce l'espace vacant, comme il est expliqué ailleurs —, depuis le niveau de Kéter (la Couronne), vers le bas ; c'est pourquoi une lettre vav supplémentaire figure à son sujet : «et le D.ieu de Yaakov».

וכן והנורא שמייחד ומחבר חו״ג [חסד וגבורה] ע״י המשכת והארת האין והיינו ע״י בחי׳ בטול. וכל ההמשכו׳ שלו הוא עד הקצה התחתונה. דהיינו בבחי׳ מלכות עלמא דאתגלייא.

De même, «et l'auguste» : il unit et relie le 'Hessed (bonté) et la Guevoura (retenue) en faisant descendre et en illuminant l'Ayin [le Néant], c'est-à-dire par le niveau de l'annulation de soi (bitoul). Et toute sa descente atteint l'extrémité inférieure, c'est-à-dire le niveau de Mal'hout (souveraineté), le monde révélé.

וזהו ויאהב (יעקב) גם את רחל מלאה שכל תשוקתו היה להיות גילוי אור א״ס ב״ה למטה בעלמא דאתגלייא שעי״ז יוכלו הכל לקבל משא״כ מבחי׳ עלמא דאתכסייא כו׳

C'est là le sens de «et il (Yaakov) aima aussi Rachel plus que Leah» : tout son désir était que l'Or Ein Sof, béni soit-Il, se révèle en bas, dans le monde révélé, car ainsi tous pourraient recevoir, ce qui n'est pas le cas à partir du niveau du monde caché, etc.

ולכן כתיב וישק יעקב לרחל על דרך שנקוד על וישקהו

C'est pourquoi il est écrit : «Yaakov embrassa Rachel», à la manière de [ce qui est dit au sujet du] mot marqué de points : «et il l'embrassa» :

דהיינו שבחי׳ חב״ד [חכמה בינה ודעת] שהוא זיווג נשיקין ואתדבקו׳ רוחא ברוחא עד״מ הנשיקין שבאין מפנימית האהבה (עמ״ש במ״א ע״פ ישקני מנשיקות וע״פ אמצאך בחוץ אשקך) וגם בחי׳ זו המשיך ברחל.

c'est-à-dire le niveau de 'Hokhma (sagesse), de Bina (compréhension) et de Daat (connaissance), qui est l'union des baisers et l'adhésion de l'esprit à l'esprit, comme dans l'image des baisers qui proviennent de la dimension intérieure (pnimiyout) de l'amour (voir ce qui est expliqué ailleurs à propos de « Qu'il m'embrasse de baisers » et de « Je te trouverais dehors, je t'embrasserais ») ; ce niveau aussi, il l'attira en Rachel.

וז״ש [וזהו שכתוב] אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה כי לבן הוא בחי׳ לובן העליון מקור החסדים שכולו רחמים פשוטים דלית שמאלא בהאי עתיקא

Et c'est à cela que renvoie ce qui est écrit : « Je te servirai sept ans pour Rachel, ta fille cadette. » Car Lavan est le niveau de la blancheur supérieure (loven), source des bontés (chasadim), qui est entièrement une compassion simple, car « dans cet Atika [l'Ancien], il n'y a pas de gauche » ;

רק שלמטה נשפל בלבן גשמי ומ״מ כתיב כלו הפך לבן טהור הוא אפי׳ [אפילו] הנגע כו׳ ועל לבן כתיב וישכם לבן בבקר שבכ״י [שבכל יום] מתגבר ונמשך אור החסד עליון.

seulement, en bas, elle fut abaissée et prit la forme d'un Lavan matériel. Néanmoins, il est écrit : « Tout est devenu blanc ; il est pur », même l'atteinte, etc. Et au sujet de Lavan, il est écrit : « Lavan se leva de bon matin », car chaque jour la lumière du 'Hessed supérieur prévaut et est attirée vers le bas.

2 וינשק לבניו ובנותיו שנמשך בכל פרצופי האצי׳ זכרים ונקבות. ואח״כ ולבן שב למקומו למעלה מעלה ויעקב הלך לדרכו להמשיך בחינת לובן העליון הנ״ל למטה מטה ברחל בתו הקטנה בחי׳ דבור כו׳.

« Et il embrassa ses fils et ses filles » : [c'est-à-dire] que cela se prolonge dans toutes les configurations (partzufim) du Monde d'Atsilout (Émanation), masculines et féminines. Puis, « Lavan retourna à sa place », toujours plus haut, « et Yaakov poursuivit sa route », afin de faire descendre le niveau de la blancheur supérieure mentionnée plus haut, toujours plus bas, en Rachel, sa fille cadette, le niveau de la parole, etc.

ולכן היתה רחל עקרה כי ההולדה מבחי׳ הדבור הוא להיות הגילוי בבי״ע וא״א להיות הולדה וגילוי בבי״ע שהרי הנבראים הם נפרדים וא״א להתגלות להם בחי׳ לובן העליון הנ״ל.

Et c'est pourquoi Rachel était stérile, car la naissance à partir du niveau de la parole signifie qu'il y ait une révélation dans les mondes de Béria (Création), de Yetsira (Formation) et d'Assiya (Action). Or, il est impossible qu'il y ait naissance et révélation dans ces mondes, puisque les êtres créés sont séparés ; il est impossible que le niveau de la blancheur supérieure mentionnée plus haut se révèle à eux.

(ומש״ל [ומה שכתוב לעיל] דרחל נק׳ עלמא דאתגלייא מ״מ להיות הגילוי ע״ד בחי׳ לידה הוא קשה ביותר כו׳ ויש חילוק גדול בין שארי השפעות לבחי׳ לידה שהוא גילוי עליון יותר ועמ״ש בזוהר פ׳ פנחס דרמ״ט)

(Quant à ce qui a été dit plus haut, à savoir que Rachel est appelée le monde révélé, néanmoins, que la révélation ait lieu selon le mode de la naissance est extrêmement difficile, etc. Il existe une grande différence entre les autres formes d'influence et le niveau de la naissance, qui est une révélation plus élevée. Voir ce qui est écrit dans le Zohar, Parshas Pinchas, page 249.)

אבל לאה שהיא המחשבה ילדה ששה בנים שהם הספי׳ [הספירה / הספירות] שבאצי׳ עצמו ששם היה שרש השבטים ולכן נק׳ שבטי יה.

Mais Leah, qui est la pensée, mit au monde six fils, qui sont les Séfirot dans Atsilout même, car c'est là que se trouvait la racine des tribus ; c'est pourquoi elles sont appelées « les tribus de Yah ».

יהודה הפעם אודה בחי׳ בטול והודאה הרי הוא נמשך ומסתעף מן המחשבה דוקא.

Yehudah, « cette fois, je rendrai grâce » (odeh), représente le niveau de l'annulation de soi (bitoul) et de la reconnaissance ; cela se prolonge et se développe précisément à partir de la pensée.

וכן ראובן ושמעון ראיה ושמיעה הוא ג״כ למעלה מבחי׳ הדבור אלא מן המחשבה הן נמשכים כו׳ (כמ״ש במ״א ע״פ יהודה אתה כו׳)

De même, Reuven et Shimon — la vue et l'ouïe — sont eux aussi au-dessus du niveau de la parole ; ils proviennent plutôt de la pensée, etc. (comme cela est expliqué ailleurs à propos de « Yehudah, toi », etc.).

וגם לוי שהוא בחי׳ התקשרות כמ״ש הפעם ילוה כו׳ נמשך ונולד ג״כ מן המחשבה

Et Levi également, qui représente le niveau de l'attachement, comme il est écrit : « Cette fois [mon mari] sera attaché (yilaveh) », etc., provient lui aussi de la pensée et en naît,

כנראה בחוש במי שהוא בעל מחשבה שאינו מרגיש כלל בעסקים החולפים לפניו מחמת גודל התקשרות שיש לו בהמחשבה.

comme on peut le constater clairement chez une personne portée à la réflexion : elle ne remarque absolument pas les affaires qui se déroulent devant elle, tant son attachement à la pensée est grand.

וכמ"ש במדרש בעובדא דר' חייא רבה. וכן גבי רבא (בפ' אר"ע [אמר רבי עקיבא]) דהוה מעיין בשמעתי' [בשמעתיה] כו'.

Et comme le rapporte le Midrash dans l'épisode de Rabbi Chiya Rabbah ; de même, au sujet de Rava (dans le chapitre « Rabbi Akiva a dit »), qui était plongé dans son étude, etc.

ולכן יצא ממנו משה שהיה כבד פה וכבד לשון דהיינו שלגודל התקשרותו בבחי' בטול ונחנו מה לא היה יכול להיות משפיע כו' שהיא בחי' הדבור כו'

Et c'est pourquoi Moshe descendit de lui, lui qui était « lourd de bouche et lourd de langue » : c'est-à-dire qu'en raison de la profondeur de son attachement, au niveau de l'annulation de soi (bitoul), « et que sommes-nous ? », il ne pouvait être celui qui transmet, etc., ce qui relève du niveau de la parole, etc.

ועיקר ההפרש בין התקשרות דלוי שהוא בחי' בטול ובין הודיה דיהודה שהוא ג"כ בחי' בטול הוא כי יהודה הוא בחי' הבטול בגילוי כענין מודים שכורע ומשתחוה

Et la différence essentielle entre l'attachement de Levi, qui relève du niveau de l'annulation de soi, et la reconnaissance de Yehudah, qui relève également du niveau de l'annulation de soi, est que Yehudah incarne l'annulation de soi sous une forme révélée, comme [la bénédiction de] Modim, où l'on s'incline et se prosterne.

ולכן יצאו ממנו מלכי בית דוד שבטולם הוא בחי' הבטול שבהתגלות וחיצוניות.

Et c'est pourquoi les rois de la maison de David descendirent de lui, leur bitoul étant un bitoul qui se manifeste dans la révélation et dans la dimension extérieure ('hitsoniyout).

אבל לוי שהוא בחי׳ ההתקשרות והבטול בפנימיותו ועצמותו הגם שבחיצוניות אינו נגלה כלל וכענין בטול דצבא השמים לך משתחוים שההשתחואה של המלאכים אינו ענין השתחואה גשמיות אלא שמשתחוה ובטל בהשגתו ברוחניות

Mais Levi relève du niveau de l'attachement et du bitoul dans sa dimension intérieure (pnimiyout) et son essence, bien qu'il ne se révèle aucunement à l'extérieur ; c'est comme le bitoul de « l'armée des cieux se prosterne devant Toi » : la prosternation des anges n'est pas une prosternation corporelle ; au contraire, [chacun] s'incline et se trouve dans un état de bitoul à travers sa perception spirituelle.

ולכן יצא ממנו משה (ועמ״ש במ״א ההפרש בין משה ואליהו שהוא גם כן עד״ז) ואח״כ ותעמוד מלדת שלא היה יכול להיות בחי׳ גילוי עוד.

Et c'est pourquoi Moshe descendit de lui (et voyez ce qui est expliqué ailleurs au sujet de la différence entre Moshe et Eliyahu, qui suit également cette même ligne). Puis « elle cessa d'enfanter », car il ne pouvait plus y avoir de niveau de révélation.

(ועמ״ש ע״פ טובה הארץ מאד מאד דענין דור המדבר שהיה מבחי׳ לאה עולם המחשבה וטענו למה צריכים לירד בבחי׳ עולם הדבור שהוא בחי׳ מל׳ ארץ תתאה לקיים המצות בדבור ובמעשה הלא זה אפשר לקיים גם ע״י התומ״צ ברוחניות דהיינו ע״י המחשבה כו׳ [התורה ומצות]

(Et voyez ce qui est expliqué au sujet de « Le pays est très, très bon » : la génération du désert relevait du niveau de Leah, le monde de la pensée ; et ses membres soutenaient : pourquoi devons-nous descendre au niveau du monde de la parole, qui est le niveau de Mal'hout (souveraineté), la terre inférieure, pour accomplir les mitsvot par la parole et l'action ? Ne peut-on pas aussi les accomplir au moyen de la Torah et des mitsvot dans la spiritualité, c'est-à-dire par la pensée, etc. ?)

אך באמת היו בטעות גדול דע״י דבור ומעשה דוקא נמשך גילוי אוא״ס ב״ה ביתר שאת לאין קץ כי נעוץ סופן בתחלתן כו׳ ומרבע״ה התפלל תקט״ו תפלות ליכנס לארץ כו׳. [אור אין סוף] [ומשה רבינו עליו השלום]

Mais, en vérité, ils se trompaient gravement, car c'est précisément par la parole et l'action qu'une révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, est amenée vers le bas avec une supériorité infiniment plus grande, car « leur fin est enchâssée dans leur commencement », etc. Et Moshe Rabbeinou, que la paix soit sur lui, adressa cinq cent quinze prières pour entrer dans le pays, etc.

ועפ״ז [ועל פי זה] יובן עוד ענין ויאהב יעקב את רחל דוקא שהיא בחי׳ דבור ומעשה כי שנואה לאה ההפך מכוונת דור המדבר.

Et l'on comprendra ainsi davantage pourquoi « Yaakov aima Rachel » en particulier, celle-ci étant le niveau de la parole et de l'action, tandis que « Leah était haïe » : c'est le contraire de l'intention de la génération du désert.

ואמנם צריך ביאור מ״ש לאה הפעם ילוה אישי אלי דוקא דודאי לא עלה על דעתה לאפוקי מבחי׳ דבור ומעשה.

Cependant, les paroles de Leah : « Cette fois, mon époux se joindra à moi », en particulier, demandent à être expliquées, car il ne lui serait certainement pas venu à l'esprit d'exclure le niveau de la parole et de l'action.

אלא הענין כי באמת צ״ל בי׳ הבחי׳ מודו״מ [מחשבה דבור ומעשה] דהא בלא הא לא סגי ועמ״ש במ״א בענין לויתן ושור הבר שהוא ג״כ ענין בי׳ בחי׳ הנ״ל לויתן לשון התקשרות בחי׳ בטול דנוני ימא כמו הפעם ילוה כו׳

En réalité, il faut nécessairement les deux niveaux : la pensée, d'une part, et la parole et l'action, d'autre part, car l'un ne suffit pas sans l'autre. Voyez aussi ce qui est expliqué ailleurs au sujet du Léviathan et du taureau sauvage, qui correspond également aux deux niveaux mentionnés plus haut : Léviathan (livyasan) évoque l'attachement, le niveau de l'annulation de soi (bitoul) des poissons de la mer, comme dans « Cette fois, [mon époux] se joindra à moi (yilavé) », etc.

ולאה רצתה שיהיה העיקר ע״י בחינה זו ע״ד שאמרו בחסידים הראשונים שהיו שוהין ט׳ שעות בכל יום בתפלה שהוא כענין בטול והתקשרות הנ״ל דמחשבה כו׳.

Leah souhaitait que l'essentiel passe par ce niveau, comme il est dit des 'hassidim [pieux] des premières générations, qui consacraient neuf heures chaque jour à la prière ; cela ressemble à l'annulation de soi et à l'attachement de la pensée mentionnés plus haut, etc.

ואימתי תורתן נעשית אלא מתוך שחסידים הן כו׳ הרי רוב עסקם היה עד״ז)ומבואר ענין זה לקמן בד״ה ששים המה מלכות כו׳ אחת היא יונתי כו׳)

« Et quand leur Torah [étude] est-elle accomplie ? C'est plutôt parce qu'ils sont pieux », etc. : ainsi, la majeure partie de leur activité était de cette nature.) (Ce point est expliqué plus loin, dans le discours qui commence par « Il y a soixante reines », etc., « Ma colombe est unique », etc.)

ואמנם יעקב ידע שזה אי אפשר רק לבני עלייה שהן מועטים אבל כל ישראל עיקר רוב העסק הוא ע״י דבור ומעשה

Cependant, Yaakov savait que cela n'est possible que pour les bnei aliyah [gens d'élévation], qui sont peu nombreux ; pour l'ensemble du peuple juif, en revanche, l'essentiel de l'activité passe par la parole et l'action.

ולכן היה באהל רחל עיקר קביעותו שהוא בחי׳ דומ״ע [דבור ומעשה] ומ״מ צ״ל ג״כ מחשבה שמזה נמשך ראיה ושמיעה לאסתכלא ביקרא דמלכא כו׳

C'est pourquoi son lieu de résidence principal était la tente de Rachel, qui correspond au niveau de la parole et de l'action. Néanmoins, la pensée est également nécessaire, car c'est d'elle que proviennent la vue et l'ouïe, « pour contempler la gloire du Roi », etc.

וכל האומר אין לי אלא תורה כו׳ אלא צ״ל רו״ש [רצוא ושוב] רק כי אז נעוץ סופן כו׳:

Et « celui qui dit : "Je n'ai que la Torah" », etc. Il faut donc aussi la vue et l'ouïe ; seulement, alors, « leur fin est enchâssée », etc.

LikuteiTorah.com
LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY-NC 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Synagogues, écoles et projets à but non lucratif peuvent la copier, l'imprimer et la partager librement, et demander des dons pour couvrir les frais d'impression ; elle ne peut jamais être vendue. Citez Kehot Publication Society et likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/torah-ohr/vayeitzei/3/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak